

KUTLU DEVE

Fatma BALCI YÜRÜR

eskişehir 2013
TÜRK DÜNYASI KÜLTÜR BAŞKENTİ

KUTLU DEVE

Kutlu Deve Kitabı'nın yayın hakları
Eskişehir 2013 Türk Dünyası Kültür Başkenti Ajansı'na aittir.

ISBN

978-605-149-029-8

1. Baskı, Nisan 2013
60 bin adet bastırılmıştır.

Hazırlayan
Fatma BALCI YÜRÜR

Çizer
Özgür UĞUZ

Tashih
Ünal DALGIN

Baskı
Sistem Ofset, İvedik Organize Sanayi Ağaç İşleri Yapı
Kooperatifi 521. Sokak No: 32/34 Yenimahalle / ANKARA

İlahi kitaplar ve peygamberler birer cemreydi,
O "Kutlu Bahar"ı müjdelediler. Takvimler 20 Nisan
571'i gösterdiğinde "Kutlu Gül" Mekke'de açtı.
Kokusu etrafa saçıldı. Kin, kibir ve kıskançlık
bataklığına saplananlar, bu kokuyu alamadılar.
"Gül"ü sihirbazlıkla suçladılar. O "Gül"ün kokusu
Allah aşkından geliyordu, bilemediler.

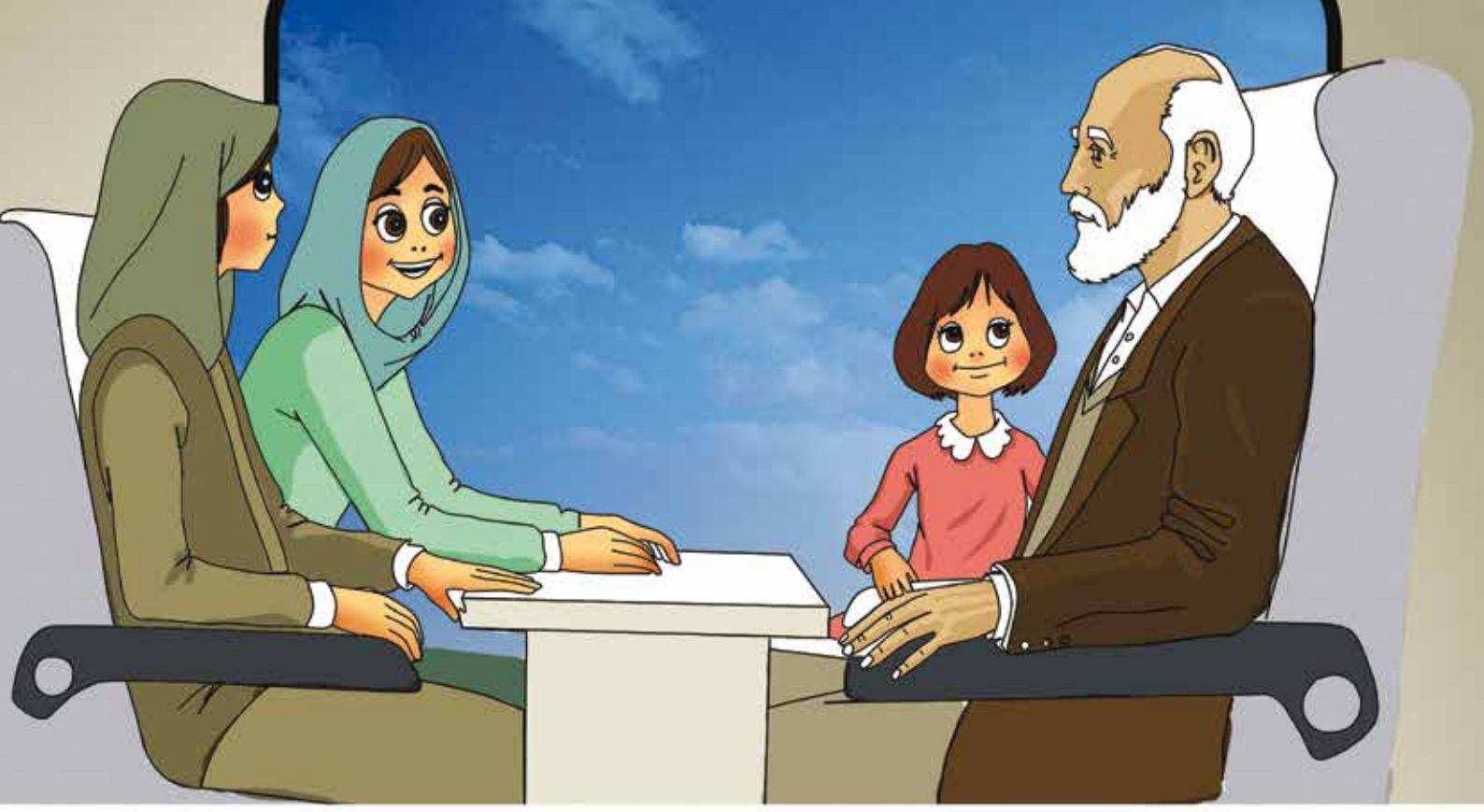
Kendilerini temizlemek yerine "Kutlu Gül"ü
kanatmak, kırmak istediler. O "Gül"ü çok sevdiği
vatanından ayırmak için türlü türlü işkenceler
yaptılar. "Kutlu Gül" Rabbi'nden hicret izni gelene
kadar sabretti. Sonunda goncalarıyla birlikte
Medine'ye göç etti. Orada yediveren oldu. Mevsim
mevsim açtı. Ülke ülke kokusu dolaştı. Asırlarca
taptaze kaldı.

Bu gül baharda onun "Kutlu Doğum"unu analım;
gül ekelim, gül derelim...Bu gül gibi kitabı yaprak
yaprak okuyalım.

Gül çocuklarımıza sonsuz sevgilerimle...

Dr. Kadir KOÇDEMİR
Eskişehir Valisi
Yönetim Kurulu Başkanı

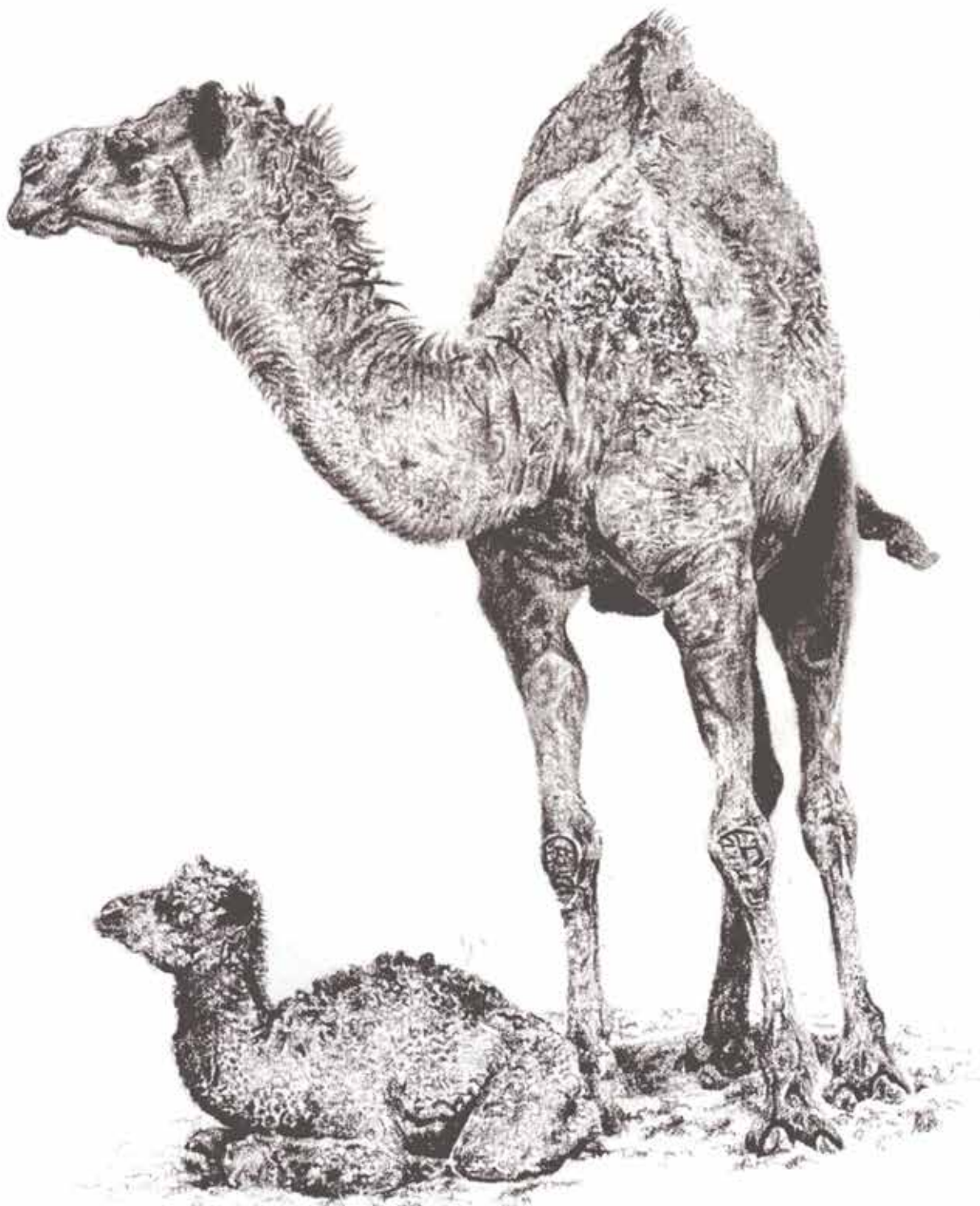

—Konya yönüne gidecek olan Yüksek Hızlı Tren, perondaki yerini almıştır. On dakika sonra hareket edecektir.

Eskişehir İstasyonu'nda yankılanan bu anons, Gülbahar'ı heyecanlandırdı. Kalabalığın arasından treni görmeye çalışıyordu. Sadece iki vagonu görebildi. Onlarda da iki resim vardı, o resimlerin kime ait olduklarını bilmiyordu. Dedesine sordu. Ahmet Bey, birisinin Yunus Emre, diğerinin de Mevlana olduğunu söyledi. Büyük ablası Cemre şöyle devam etti:

—Tren, Yunus Emre'nin şehrinden Mevlana'nın şehrine gidiyor. Onun için vagonlarda ikisinin resimleri var.

Daha sonra Cemre ablası biletleri hazırladı, Nisan ablası da Gülbahar'ın elinden tuttu. Ahmet Bey ve üç torunu yolcuların arasına karıştılar. Bilet kontrolünden sonra trene bindiler. Koltuklarını buldular. Karşılıklı koltukların bir tarafına Gülbahar ve dedesi, diğer tarafına da ablaları oturdu. Diğer yolcular da yerlerini almıştı.

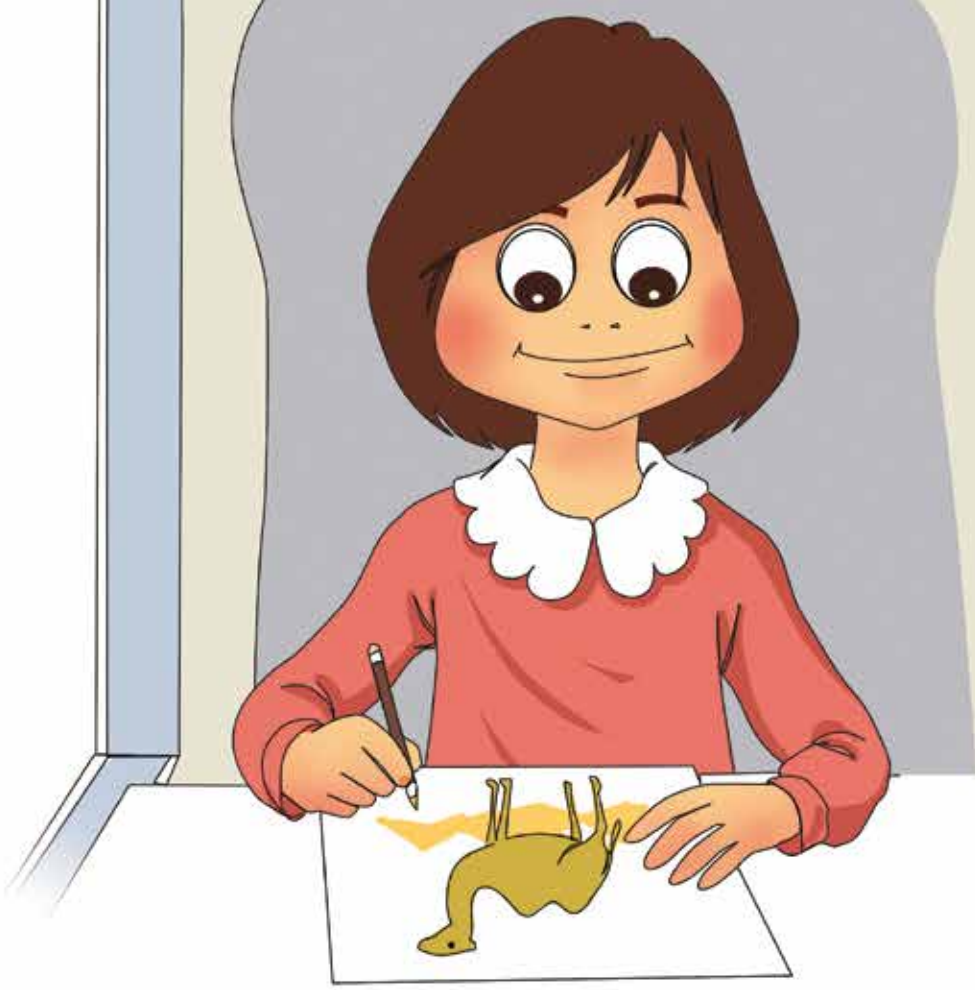

Tren hareket etti, Gülbahar'ın gözü ekrandaydı. Trenin hızını takip ediyordu.

—50, 70, 80... Dedeciğim daha çok hızlanacak. Ankara'ya giderken 250 kilometreye kadar çıkmıştı, diye heyecanla konuştu.

Dedesı gülümsedi. Torunun heyecanı onun hoşuna gidiyordu.

—Bak, gezeceğimiz yerleri gösteriyorlar, diyerek Nisan, Cemre'ye ekranı gösterdi.

Ekrana Konya'yı tanıtan film gelmişti. Önce Mevlana Türbesi'ni sonra camileri, müzeleri ve çarşıları gösterdi. Gülbahar dikkatle seyrediyordu. En son hayvanat bahçesi ekrandaydı. Aslanlar, kaplanlar, ayılar, kurtlar, kuşlar daha birçok hayvanı izlediler. Gülbahar en çok deve ve yavrusunu sevmiştir. Çok sevimlilerdi. Yavru annesini emiyor, karnı doyunca hopluyor zıplıyordu.

—Peygamberimizin de böyle güzel bir devesi varmış. Medine'ye onunla girmişti. Adı neydi, diye Nisa sordu.

Ahmet Bey hemen cevapladı:

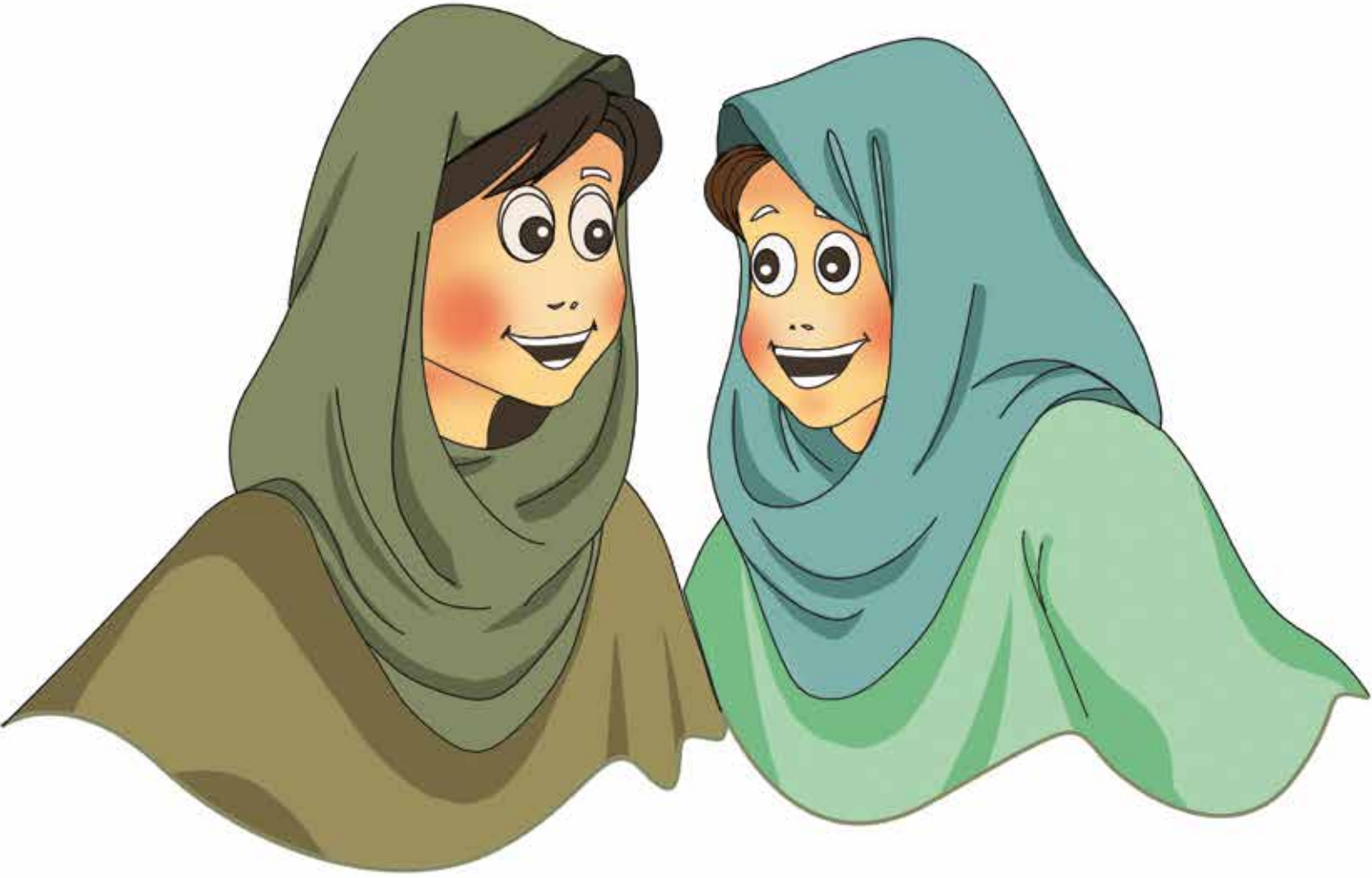
—Kasva ile Mekke'den Medine'ye hicret etti. Peygamberimiz onu çok severdi.

Gülbahar, peygamberimizi Kasva'nın üzerinde hayal etti. Peygamberimizin kutlu göçüyle ilgili okuduğu kitabı hatırladı, gözünde resimleri canlandı. Çantasından kağıt kalem çıkardı. Kocaman bir deve çizdi. Ona anlatmaya başladı:

—Peygamberimizin Mekke'den ayrıldığı haberi Medine'ye ulaşmış. Medineliler tepelerde, hurma ağaçlarında peygamberimizi beklemeye başlamışlar. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra peygamberimiz Medine'ye varmış. Çocuklar sevinçle şarkılar söylüyor, büyükler Allah'a şükrediyorlarmış. Etraf bayram yerine dönmüş. Herkes, peygamberimizin kendi evinde misafir olmasını istiyormuş. Onun için devenin yularından tutup çekiştiriyorlarmış. Peygamberimiz, bu durumdan Kasva'nın rahatsız olduğunu anlamış. Hemen devesinden inmiş, etrafındakilere de yuları bırakmalarını söylemiş. Deve hangi evin önünde durursa o evde kalacağını ilan etmiş. Kasva, Ebu Eyüp el-Ensâri'nin evinin önünde durmuş. Peygamberimiz bu eve misafir olmuş. Bir süre burada kalmış.

Gülbahar'ın gözleri ışıl ışıldı, raylara bakıyordu. Gülbahar iyice dalmıştı. Aklında hep Kasva vardı. O kutlu deveyi görmek istiyordu. Gözlerini kapattı. Çizdiği deve resmine sarıldı, uykuya daldı.

Nisan ablasına fısıldadı:

—Gülbahar, deve yavrusu tutacak herhalde.

Cemre, kardeşinin ne demek istediğini anlamıştı. Dedeleri uzun yaz günlerinde: "Size deve yavrusu tutayım." der ve gözlerini kapatırdı. Kızlar da dedesinin dizlerine yatarlardı. Peygamberimizin de öğle uykusunu sevdiğini söyler, ninnilerle ilahilerle torunlarını uyuturdu.

Nisan hayranlıkla dedesine baktı. Ahmet Bey faydası ve sevabı çok olan öğle uykusunu torunlarına sevdirmişti. Nisan, çocukluk yıllarını hatırladı:

—Dedeciğim, biz küçükken sen deve olurdun, sırtına yastık bağlardık. Evin içinde bizi gezdirirdin.

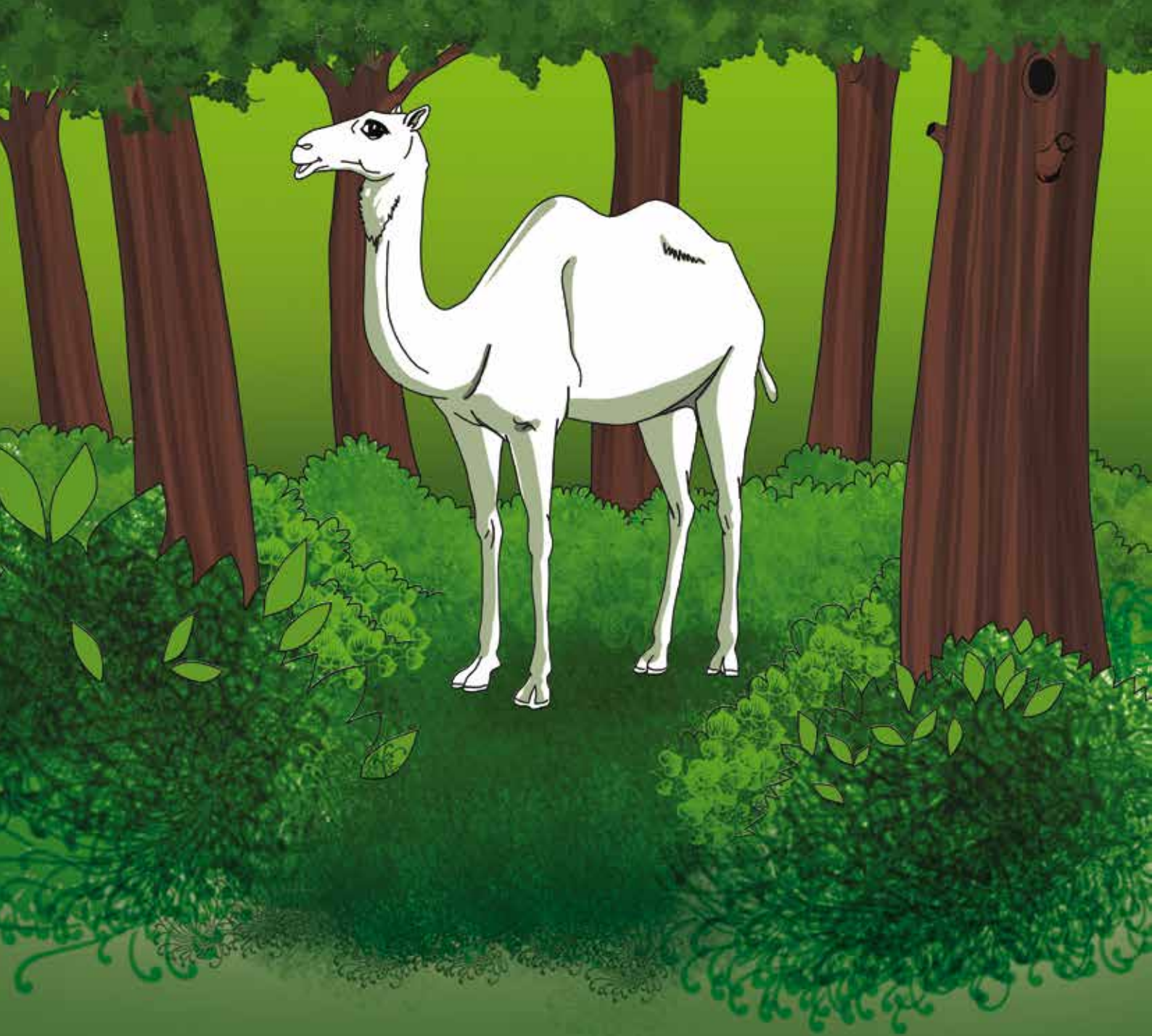

Cemre de söze karıştı:

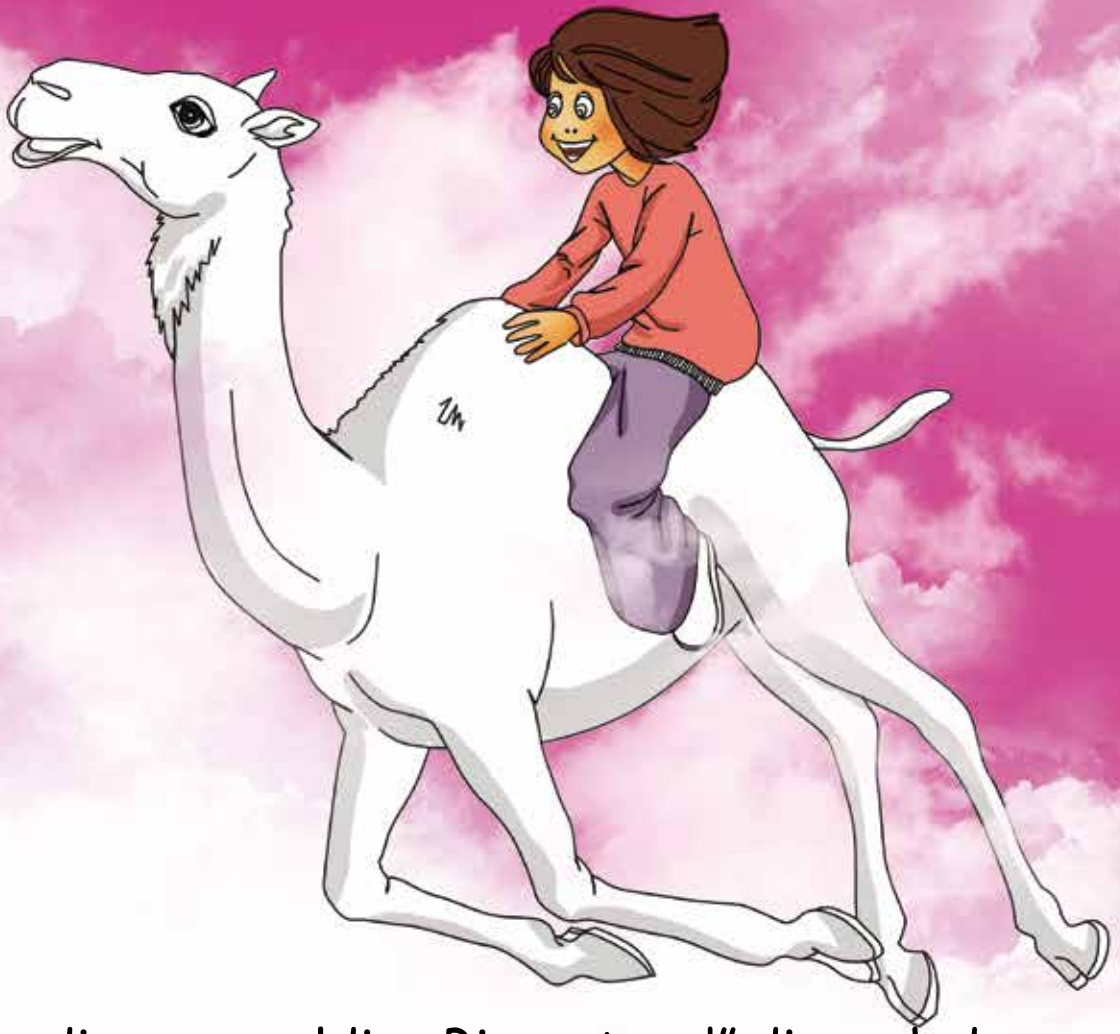
—Sevgili peygamberimiz de torunları Hasan ile Hüseyin'in devesi olurmuş. Onları öyle gezdirirmiş. "Deveniz çok güzel, sizler de çok güzelsiniz!" dermiş.

Ahmet Bey yaşlı gözlerle dağlara baktı ve ağır ağır konuştu:

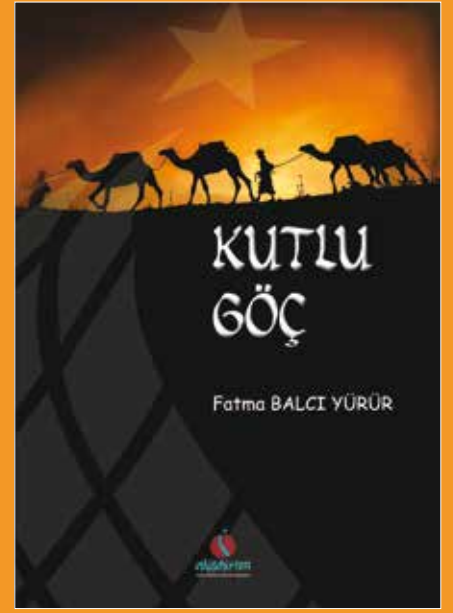
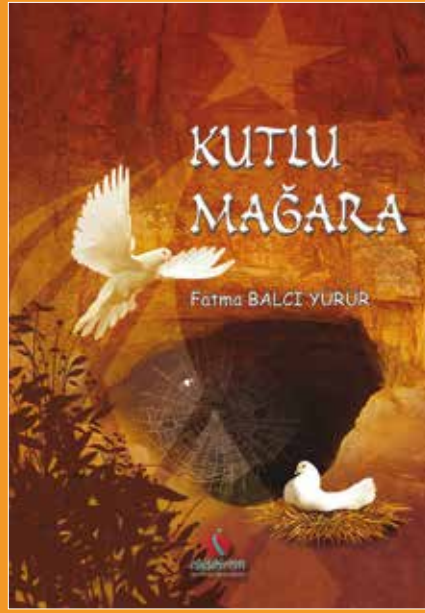
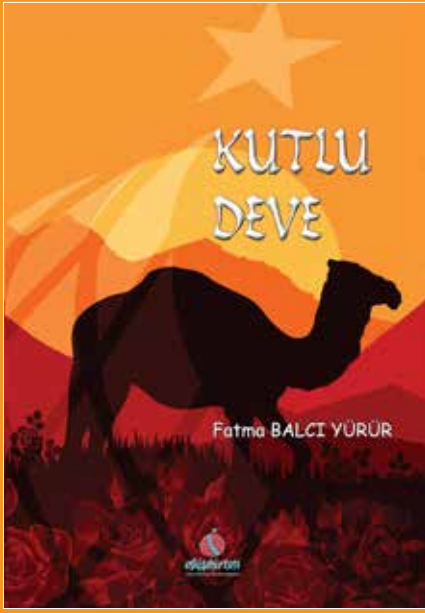
—O bizim rehberimiz, en güzel örneğimiz. Çocuklara şefkatli davranmayı, yaşlılara merhamet etmeyi, diğer canlıları koruyup gözetmeyi hep peygamberimizden öğrendik. Yunus Emre'nin dediği gibi yaratılanı Yaradan'dan ötürü severdi. Hiçbir canlıya eziyet etmezdi. Kuş yuvalarının korunmasını, yumurta ve yavrularının yerinde kalmasını emrederdi. Her fırsatta ağaç dikmeyi nasihat ederdi.

Ablaları dedesiyle konuşurken Gülbahar tatlı bir rüya görüyordu. Rüyasında bir ses : "Gel şirin kız, gel buraya!" diye kendisini çağırıyordu. Sağına soluna bakındı, sesin geldiği tarafa gitti. Yemyeşil bir bahçede bembeyaz bir deve gördü. Pamuk gibi tüyleri, kömür gibi gözleri vardı. "Beni tanımadın mı, ben sevgili peygamberimizin devesiyim." diye konuştu. "Sen Kasva'sın, peygamberimizin kutlu devesi. Seni göreceğimi biliyordum." diye sevinçle deveye sarıldı, başını yumuşak tüyelerine yasladı.

"Seni gezdirmeye geldim. Bin sırtıma!" diyerek deve, yere çöktü. Gülbahar deveye bindi, hörgücünden tuttu. Deve sanki kanatlandı, uçmaya başladı. Tatlı bir rüzgâr onlara eşlik ediyordu. Gülbahar bulutların üstünden dağlara, ovalara bakıyordu. Bir süre deve böyle uçu. Sonra yavaş yavaş denizin üzerinden alçalmaya başladı. Gülbahar evleri, sokakları tek tek görebiliyordu. Sonunda mis kokulu bir bahçeye girdiler. Gülbahar etrafa bakındı, neresi olduğunu anlayamadı. Deve: "Burası, Ebu Eyüp el-Ensâri'nin Türbesi." dedi. Gülbahar hayretle: "İstanbul'a mı geldik?" diye sordu. Kasva sakin bir sesle: "Evet." dedi, "Burası İstanbul, Eyüp Sultan'dayız." Gülbahar çok sevinmişti. Küçük kız türbeye girerken omzunda bir el hissetti. Gülbahar bu yumuşacık eli merak etti. Tam arkasına dönecekken uyanı. Dedesinin güleç yüzüyle karşılaştı.

eskisehir 2013
TÜRK DÜNYASI KÜLTÜR BAŞKENTİ

ISBN: 978-605-149-029-8